ร.ร. ชิลปากง หมู่ที่ ๑

วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พศ ๒๕๑๘

คำนับ คุณพี่ ประสิทธิ์ ทราบ

ผมไม่ได้รับ จ.ม เลยจนบัดนี้เลย หรือคุณพี่จะลืมผมเสียแล้วกระมัง แต่ผมน่ะไม่ลืมคุณพี่เลย เมื่อวันคุณเดินไปญี่ปุ่น ผมได้ฝาก จ.ม. และอัปพี่ท่านส่งคุณพี่ได้รับหรือยัง ไม่เห็นส่งข่าวมาให้ผมทราบบ้างเลย คุณพี่อยู่ทางนั้นสบายแล้วไม่ลืมผมก็ไม่ว่ากันเลย เพราะคุณพี่มีได้สวยเวลาอันมีค่าเขียน จ.ม. ถึงผมเลย แต่ผมอุส่าห์หาเวลาอันมีค่าเขียน จ.ม ถึงคุณพี่เสมอ แต่ผมไม่รู้คุณพี่อยู่ที่ไหน ท่านจึงไม่ได้ ผมไม่ทราบ เพราะนี่น่ะหนี้ จดโทษมิได้เขียน จ.ม. ถึงไปบ้างเลย.

ผมอยู่ทางนี้ก็สบายดีอยู่ แต่ว่าความรักของผมคงจะไม่สิ้นเสียทีเดียว ก็คงเสื่อมคลายไปอีกนาน มันยังไม่รู้จะไปตกอยู่ที่ไหน หรือว่าคุณพี่กลับมาความรักของผม จะสิ้นเสื่อมคลายไปของผมเป็นแน่ แต่เขาคงจะไม่รักผมเลย เพราะผมดูกิริยาท่าทางของเขาก็ไม่ค่อยชอบกว่ารักผมเลย

แต่ผมก็คงพี่ก็บอกว่าแล้วไม่ให้หรือ ผม
รักเขาอย่างจริงใจ ที่เขียน แต่ผมยังไม่ได้ยอม
รับตัวของเขาเลยได้ แต่ที่กรุณาให้เขาเห็นว่า
เขารักเขาเท่านั้น ถ้าเขารักผมจริงจะส่งต่อไปให้
คุณพี่ทราบ และขอให้คุณพี่ช่วยเขาอีกสักครั้ง
ด้วยเถอะ ของผมด้วย ถ้าผิดหรือตกหล่น
ที่ไหน ผมขอโทษด้วยเถอะ

ในที่สุดนี้ขอให้คุณพี่จงมีความ
สุขใจสุขกาย ยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวง ตลอด
เทอมเรียน และขอคุณพี่เปลื่อง ด้วยผมคิดถึง
มากเหมือนกัน หวังว่าคุณพี่คงจะเข้าใจดี
ที่คนรักของผมนี้ควรไม่ควรกว่าในที่
นี้ และขอให้คุณพี่มีความสุขสบายทุกคืน
ทุกวัน ทุกเวลา นายใจเข้าออก เสมอ

ป.ล. วันที่ดอกบวบ เกิดขึ้นเกิด
ขึ้นผมๆ ตั้งใจจะเชิญพอกเพื่อน ดินเสียง
และเชิญคนที่รักของผมด้วย แต่ยังไม่ได้
เชิญเลย หากว่าเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป

ผมจะมอบคุณพี่ให้ทราบในภายหลัง

โดยความรักและเคารพ

ชัญเรือนศิลปบรรเลง